

Veje vetor hore dolinami

♩ = 130

Ve - je ve - tor ho - re do - li - na - mi, ho - re do - li -
žia - den ne - vie, čo je me - dzi na - mi, čo je me - dzi

na - mi,
na - mi. Me - dzi na - mi ver - ná lás - ka sto - jí,

žia - den člo - vek nám ju ne - roz - dvo - jí, ne - roz - dvo - jí

o - tec, a - ni ma - ti, a - ni žiad - ne re - či.

2. Videl som ťa, moja najmilejšia, keď si vodu brala.
Nad čím že si, moja najmilejšia, nad čím si plakala?
[:Neplačem ja nad tou bystrou vodou,
len ja plačem nad svojou slobodou,
nad slobodou, čo som ju ja mala, keď som doma bola.:]